

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO.

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis primâ mensis
Decembris, Anno Domini M. DCC. LVII.*

M. AMBROSIO HOSTY,
Doctore Medico, Præside.

An Dysentericis Anodyna?

I.

EDICAMENTA in variis distincta generi-
bus, prout diversimodè operantur, varia for-
tita sunt nomina. Quædam cum impetu foris
è corpore sursum deorsumve noxium humo-
rem pellunt, ideò Emetica vel Purgantia audiunt. Alia

* *Auctore M. HENRICO BESNIER, anno 1730.*

leniter emolliendo alvum, quasi diluendo tacite subducunt. Quædam lotium concitant, vel sudore diffuso, quod morbosum est amandant, & sic massam sanguineam depurant. Unum est quod vasa sanguinem continentia deplendo, sicut alia præcedit in curatione morborum medicamenta, ita & his antecellit. Inter omnia medicamenta, videntur Anodyna veluti manus Deorum quæ corpori ægro impositæ ipsum jucundè absque molestiâ levant; siquidem horum natura & virtus, dolores, tormenta, cruciatus lenire, imò prorsus tollere.

I I.

FIBRA nervosa cum ita extenditur ut dissolutionem minitetur, fit doloris sensus eò acrior, quò fibra ruptioni propior. Doloris causa id omne quod, talem extensionem excitat. Obstructio, inordinatus spirituum animalium motus, humor acris & rodens &c. . . . Sensus is animæ molestissimus functiones lædit, omnium ferè morborum comes, inflammationes concomitans, & quem velut asseclæ subsequuntur jactatio, irrequies, vigiliæ, sæpe febris, quandoque etiam convulsio, gangræna, crucem agro figit ac Medico. Tollendis ideò doloribus satagit Medicus, sublatâ causâ quantum fieri potest, Erethismum solvendo laxatis fibris, concretum humorem resolvendo, motum & materiam distendentem minuendo, lenitis acribus humoribus & iisdem discussis vel eductis.

I I I.

FREQUENS, cruenta mucosæque alvi dejectio, cum dolore, cruciatu & torsione intestinorum Dysenteria nuncupatur. Morbo incipiente primùm biliosa est alvus, aut saltem mucosam fundit intestinorum pituitam: dein subpingues fiunt dejectiones sanguine etiam plus vel minus permixtæ: post hæc strigmenta & veluti inte-

iores tunicæ intestinorum prodeunt excrementis cruentis ac purulentis diversimodè coloratis mixtæ. Sæpius adsunt febris acuta, abdominis tensio, intestinorum ac mesenterii inflammatio. Hujus morbi sedes plerumque intestini pars ea quæ Colon vocatur. Omnis Dyssenteria gravis ac difficilis. Citò tollit ægrum, si ex acuto morborum genere; dum chronicus fit eum discruciendo pariter conficit. Utrovis modo partes affectæ gangranâ tandem sphaceloque putrescunt. Dum epidemicè sævit in castra, exercitus etiam integros funditùs delet.

I V.

CAUSA Dyssenteriam continens & conjuncta humor acris à depravatâ chylosi ortum ducens, per vasa unâ cum sanguine ad glandulas intestinorum delatus, ibique secretus; qui quidem mucosior factus & acrior, erodendo venarum oscula aperit & vellicando dolores aliaque symptomata causatur. Hæc verò mitiora evadunt Anodynis medicaminibus summopere demulcentibus, & sanationis spem eorum usus ostendit. Ideò victus ex jusculis farinosis, potus leniens edulcorandis acoribus, diluens emolliendis partibus ultra tonum tensis, conducunt. Ideò emulsiones, clysmata blandissima, aliaque id genus conferunt. Ideò venæ sectio egregium Anodynum in usum venit & torminibus cæterisque symptomatis sedandis maximas habet vires. Sanguinis missio copiam humorum arteriorum & venosorum minuendo, resistantiam movendorum reddit minorem: hinc vasis nimium distentis contractionis exercitium reddit, & indè secretiones ac excretiones juxta naturæ normam promovel. Laudanum in hoc etiam morbo laudatur eò quòd dolores obtundat (licet non sublatâ causâ) Sensorio communi per vim narcoticam obtuso; nam interim nihilominus nonnulli remoyentur effectus ex doloris & acrimonix sensu oriundi.

IPECACUANHA Brasiliensibus, radix Dysenteriae sanandæ dicata in quo morbo specificum perhibetur, vomitum ciet, solida irritat, sanguinis motum augeat, & per inferiora humorem Dysenteriae fomitem educit. Ideò cautio habenda & paregorica præscribuntur. Præterea ubi febris aut inflammatio, tensio abdominis vel dolor immanis adest; aut etiam quando dejectiones mucosæ siccioris sunt consistentiæ vel porraceæ, virides, æruginosæ, ægrotantes in summo versantur discrimine; & hæc symptomata multò vehementiora usu Ipecacuanhæ evadunt nec remissiora fiunt nisi Anodynis. Verbo dicam, in Dysenteriâ Anodyna medicamina tutamina sunt; unde rectè concludes,

Ergo Dysentericis Anodyna.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Paulus Le Roy.

*M. Jacobus - Franciscus
Latier.*

*M. Leander - Peaget, Con-
siliarius Medicus Regis
ordin. in ejus Castellio,
& Chirurgia Professor.*

*M. Joannes - Baptista
Basseville.*

*M. Claudius - Josephus
Gentil.*

*M. Ludovicus - Alexander
Vieillard.*

*M. Simon-Antonius Brin-
gaud.*

*M. Edmundus - Thomas
Adorcu.*

*M. Ludovicus - Guillelmus
Le Monnier, Consiliarius
Medicus Regis ordinarius.
in Nosocomio Regio San-
Germani in Laya, Regia-
rumque Parisiensis, Lon-
dinenfis ac Berolinensis
Academiarum Socius.*

Proponebat Parisiis MAXIMILIANUS - JOSEPHUS LEÏS,
Audomarinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ in Almâ Universitate
Parisiensi Baccalaureus, A. R. S. H. 1757,

A SEXTA AD MERIDIEM.